

Általános kihallgatás
Ferenc pápa katekézise
Szent Józsefről, Jézus nevelőapjáról

Szent Péter tér
2014. március 19. (szerda)

Kedves Testvérek, jó napot kívánok!

Ma, március 19-én Szent Józsefnek, Mária jegyesének és az egyetemes egyház védőszentjének főünnepét üljük. A mostani katekézist tehát neki szenteljük, hiszen megérdemli elismerésünket és tiszteletünket, amiért és ahogyan őrizte a Szent Szület és Fiát, Jézust. József jellegzetessége az, hogy őrző. Ez az ő nagy küldetése: őrzőnek lenni.

Ma egy különleges nézőpontból, a *nevelés* nézőpontjából szeretném szemügyre venni az őrzés témáját. Úgy tekintünk Józsefre, mint a nevelő példaképére, aki *óvja és kíséri Jézust* – ahogy az evangélium mondja: – „bölcességben, korban és kegyelemben” való *növekedésének útján*. József nem volt Jézus apja: Jézus apja Isten volt, de József apukaként viselkedett Jézussal, az apa szerepét töltötte be mellette, hogy felnevelje. És miben érte el Jézus növekedését? Bölcességben, korban és kegyelemben.

Kezdjük az *életkornál*, ez a legtermészetesebb dimenziót, a fizikai és pszichológiai növekedést jelenti. József – Máriával együtt – mindenekelőtt ebből a szempontból viselte gondját Jézusnak, vagyis felnőtt emberré nevelték, törődtek azazal, hogy ne szenvedjen hiányt semmiben, ami egészséges fejlődéséhez szükséges. Ne feledjük, hogy a gyermek gondos őrzéséhez hozzátartozott az Egyiptomba való menekülés is, a menekültek kemény sorsának megtapasztalása: József tehát – Máriával és Jézussal együtt – menekült volt, Heródes fenyegetésének elkerülése érdekében kellett menekülnie. Azután pedig, hogy visszaértek hazájukba és letelepedtek Názáretben, Jézus életének egy hosszú szakasza, a családjában töltött időszak következett. Ezen évek során József megtanította Jézusnak saját mesterségét is, és Jézus megtanult ácsként dolgozni, együtt apjával, Józseffel. József így felnevelte Jézust.

Nézzük a nevelés második dimenzióját, ez pedig a *bölcesség*. József Jézus számára ennek a bölcességnek példaképe és tanítómestere volt. Ez a bölcesség Isten szavából táplálkozik. Képzeld el Józsefet, amint tanította a kis Jézust, hogy hallgassa a Szentírást, különösen akkor, amikor szombatokként elkísérte őt a názáreti zsinagógába. És József azért kísérte el Jézust a zsinagógába, hogy hallgassa Isten szavát.

Végül nézzük a *kegyelem* dimenzióját. Szent Lukács, amikor Jézusra utal, mindig hangsúlyozza: „Isten kegyelme volt rajta” (Lk 2,40). Természetesen itt, az életkorhoz és a bölcsességhez viszonyítva korlátozottabb Szent József szerepe. Súlyos tévedés lenne azonban azt gondolni, hogy az apa és az anya semmit sem tehetnek, hogy gyermekeik növekedjenek Isten kegyelmében. Növekedni korban, bölcsességben és kegyelemben: ez az a munka, amelyet elvégzett József Jézussal. Segítette, növekedésében mellette állt tehát, hogy e három dimenzió mindegyikében növekedjék.

Kedves testvérek! Szent József küldetése minden bizonnyal egyedülálló és megismételhetetlen, mivel maga Jézus teljesen egyedülálló. Szent József azonban abban, hogy őrizte Jézust, és segítette növekedését korban, bölcsességben és kegyelemben, minden nevelő, de különösképpen minden apa számára példakép. Szent József megmutatja nekünk, mit jelent nevelőnek, mit jelent apának lenni. Oltalmába ajánlok tehát minden szülőt, a papokat – akik szintén apák – továbbá mindazokat, akik az egyházban és a társadalomban nevelői feladatot látnak el.

Ma, apák napján, különösen is szeretnék köszönteni minden szülőt, minden apát: szívből köszöntelek benneteket! Nézzük csak: vannak-e esetleg a téren apukák? Emeljétek fel kezeteket! Az apukák! Mennyi apuka van itt! Isten éltesen benneteket ünnepeteken! Kérem számotokra a kegyelmet, hogy mindig gyermekeitek mellett álljatok, hagyjátok, hogy növekedjenek, de álljatok közel, nagyon közel hozzájuk. Szükségük van rátok, szükségük van jelenlétetekre, közelségetekre, szeretetetekre. Legyetek számukra olyanok, mint Szent József: őriztétek őket korban, bölcsességben és kegyelemben való növekedésükben. Óvjátok őket fejlődésük útján, nevelőként haladjatok velük együtt. Ha közel vagytok hozzájuk, akkor valódi nevelők lesztek. Köszönet mindazért, amit gyermekeitekért tesztek! Köszönöm! Isten éltesen benneteket, és szép apák napját kívánok minden apának, aki itt van. Szent József áldjon meg és kísérjen benneteket. Vannak közöttünk olyanok is, akik már elveszítették édesapjukat, az Úr magához hívta őket. A téren lévők közül sokaknak már nincs apja. Imádkozzunk a világon élő minden édesapáért, az élőkért és a megholtakért, és imádkozzunk saját apánkért. Most együtt mindnyájan emlékezzünk apánkra, akár él, akár már meghalt. És kérjük mindannyiunk nagy Apját, a mennyei Atyát. Mondjuk el a miatyánkot az apákért: *Mi Atyánk...*

(Tózsér Endre SP fordítása)

© Libreria Editrice Vaticana, 2014.

© Tózsér Endre SP, 2014.

